

В ОБСТАНОВЦІ БРАТЕРСЬКОЇ ДРУЖБИ

На запрошення ЦК Угорської Соціалістичної Робітничої партії і Ради Міністрів УНР з 27 листопада по 1 грудня 1972 року в Угорській Народній Республіці з офіційним дружнім візитом перебувала партійно-урядова делегація СРСР на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Як вказується у спільному радянсько-угорському комюніке, під час перебування радянської партійно-урядової делегації в Угорській Народній Республіці відбулись її переговори з керівництвом УНР.

Були обговорені також актуальні проблеми міжнародного становища, комуністичного і робітничого руху.

Радянська делегація запросила партійно-урядову делегацію Угорської Народної Республіки відвідати Радянський Союз з офіційним дружнім візитом.

(ТАРС).

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ СРСР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 145 (1625).

ВІВТОРОК, 5 грудня 1972 року

Ціна 2 коп.

Пленум Кіровоградського обкому ЛКСМУ

2 грудня відбувся пленум обкому ЛКСМУ. В роботі пленуму взяли участь перші секретарі райкомів комсомолу, які не є членами обкому ЛКСМУ, завідувачі відділами комсомольських організацій міських, райкомів комсомолу, секретарі комітетів комсомолу з правами райкому, секретарі окремих первинних комсомольських організацій.

Пленум розглянув питання про стан та заходи по дальшому поліпшенню внутрішньої роботи в комсомольських організаціях області.

З доповіддю виступив перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. ГАЙДАМАКА.

В обговоренні доповіді виступили перший секретар Кіровоградського міського комсомолу М. СКЛЯНИЧЕНКО, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району В. ЛУЗАНІВСЬКИЙ, перший секретар Голованівського райкому комсомолу А. ГЕЙКО, перший секретар Олександрійського міського комсомолу В. М'ЯСНИКІН, секретар комітету комсомолу Завалівського графітного комбінату В. КУНЦ, групкомсорт комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району Надія КИРИЧЕНКО, перший секретар Маловисківського райкому комсомолу А. ФЕДАЙ, групкомсорт комсо-

мольсько-молодіжної бригади імені 50-річчя ВЛКСМ магазину «Дитячий світ» м. Світловодська Лариса НЕСМІЯН, секретар комітету комсомолу Балахівського вугільного розрізу С. БЕНЬКО, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Леніна Долинського району Дарія ЛИХОДІД, секретар комсомольської організації Бірківської середньої школи Олександрівського району С. ХМІЛЬ, секретар комсомольської організації інструментального цеху заводу «Червона зірка» Лідія СКОРИК.

На пленумі з промовою виступив перший секретар Кіровоградського обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАК.

В обговореному питанні пленум прийняв розгорнуте рішення та затвердив заходи по дальшому поліпшенню внутрішньої роботи.

У роботі пленуму взяли участь заступник завідувача відділом парторганів обкому КП України П. Ю. МАКОВСЬКИЙ, секретар ЦК ЛКСМУ Г. Д. МАКСИМЕНКО, відповідальний організатор ЦК ВЛКСМ В. Л. ЮДІНЦЕВ, відповідальний організатор ЦК ЛКСМУ Б. М. ЦИБУЛІН.

Пленум розглянув організаційне питання. Пленум ухвалив Ю. Руденка від обов'язків члена бюро обкому комсомолу. Членом бюро обкому ЛКСМУ обрано першого секретаря Кіровоградського міського ЛКСМУ М. СКЛЯНИЧЕНКА.

В ЦЕХУ, як в цеху. Гамірно, душно. А поміж верстатів (їх тут і перерахувати важко), як маківки серед жита мелькають жіночі голови. В хустинках і простоволосі, з пишними зачісками, і обв'язані стрічками. Але серед цієї строкатості кидається у вічі червона хустина.

Вона одна на весь цех. І чи то по цій причині, чи від яскравості, але не помічено вона не задишиться.

— Хто ж то? — так і хочеться запитати.

— Переможець змагання.

А змагання так і називається — «За червону хустину». Або, якщо говорити мовою виробничника — змінну норму — на годину раніше.

Сьогодні хустина дісталась Лідії Степовської. А перед цим її носила Люда Паркуян. Так боляче було дівчині розлучатися з нею. Але змагання є змагання. Не все, буває, і від тебе залежить. Дивись за цими верстатами, як за дітьми мати, а один, дивись і поламається. Та добре, якщо майстер десь поблизу, та ще й не зайнятий. А трапляються куди більш прикріші випадки.

Правда, Люда, часто-густо сама ремонтує. Їй до цього не звикати. Вчилася цьому ділу три роки в технічному училищі. А в тому, що зараз працює не помічником майстра, а просто в'язальницею — сама так закотіла. Генер і не мислить себе на іншому місці.

І ось уже чотири роки в'яже дитячі колготки.

Туркотят верстати. Простягнувши до них тонкі руки шток, крутяться в химерному танку товсті бобіни білої пражі. І від того крутіння на очах зменшуються. Натомість із верстата тягнеться нескінченно довгий рукав плетива, яке ще буде піддаватися обробці і формуванню.

Люда кінчає свою робочу зміну. Підраховує прядило і ставить на ньому свій номер. Він у неї постійний. Дев'ять.

Вона проштамповує кожен виріб (це для відділу технічного контролю). Щоб, бува, не пропущено брак і б'жить до роздягальні. Поспішає. У неї, молодого депутата, сьогодні день прийому виборців, треба спішити на виборчу дільницю.

Люда завжди хвилюється, коли йде туди. Їй хочеться бути в цей час хоча б років на десять старшою. А то так незручно себе почуває, коли підходить якийсь дідусь або літня жінка і з такою повагою і благальністю звертаються:

— Товаришу депутат.

Або просто:

— Людмила Іванівно, допоможіть. І Людмила Іванівна, якій від роду пішло тільки двадцять друге літо, починає розбиратися в чужій долі, в найзапуганішій справі.

Правда, таке трапляється рідко. Здебільшого обходиться, як ось і зараз, просто консультацією...

А вдома на письмовому столі Люду чекають листи. І звідки тільки люди дізнаються її адресу?

Ось лист із села Могутиє Кіровоградського району. З його автором поступили (так йому здається) несправедливо — звільнили з роботи.

МРІЄ МОЯ, ЧЕРВОНА ХУСТИНО...

• Депутату Паркуян — двадцять два

Дівчина ще, й ще раз перечитує нерозбірливо написані рядки і планує, куди їй треба буде завтра піти, кому подзвонити, до кого звернутись, щоб в'яснити всі причини і обставини. Одночасно проконсультується, який існує закон відносно продажу індивідуальних квартир, на яких немає спадкоємців (про це в неї запитували дівчата із взуттєвої фабрики).

Люда занотовує все до блокноту. Згадала і про ідальню. Ох, ця ідальня! Останнім часом щось багато прикрошів завдає вона робітникам фабрики. А це вже до Люди підійшли і заявили офіційно:

— Звертаємось до вас, як до депутата. Розберіться.

Люда, як почула це, — спалахнула. Сама собі докоряла: «Досиділась. Не могла сама навідатись у ту ідальню. Чекала, доки люди поскаржаться». Внутрішній голос ніби заперечував: «Не було ж коли. То в секторі обліку поводок наводила (бо ж відповідає за цю ділянку, як член комітету комсомолу), то на спортивних змаганнях виступала, то замітку в стіннічку писала, то засідання комітету готувала...» Але це не виправдання. Дуже правильно зробили дівчата, що поскаржились. Кому ж тоді і розбиратись, як не мені, депутатіві обласної Ради. На те ж я й член комісії по торгівлі, побутових послугах і громадському харчуванню».

Дивуються подруги Люди Паркуян. І коли вона тільки скрізь встигає? Громадських доручень так багато. І на роботі не встигає за нею. Вона гола і ударник, і член бригади комуністичної праці, учасниця всіх видів виробничих змагань. А те, що червона хустина зараз не в неї — то просто випадковість.

Г. ПРОКОПЕНКО.

На фото: Л. Паркуян.
Фото Ю. Лівашникова.

У нас в Побузькому — свято. Позавчора відбувся пуск головного металургійного агрегату — рудотермічної печі ОКБ-947.

Таких днів, коли будівельники і монтажники у своїх планах відмічали «здано», було вже чимало. Стали до ладу азотно-киснева станція, трубчаста піч, цех шихтопідготовки. Але цей день — найго-

ФАКЕЛ СИГНАЛІЗУЄ „ПУСК!“

ловніший. Факел, що спалахнув у першій електроплавильній печі, сигналізує про початок роботи всього заводу.

Розпочався рахунок часу на дні. Роботи організовано в три зміни, і спеціалісти управління № 203 тресту «Запоріжжесталургбудмонтаж» працюють з ентузіазмом, щоденно переаиконуючи завдання.

Зразки праці показують і монтажники СМУ-125 дільниці комсомольця Віктора Пайола, яким доручено влаштування робочих майданчиків, ліфтів та інше. А спорудження перекриття та опоряджувальні

роботи веде дільниця під керівництвом М. А. Кравченка Побузького БУ-6 комбінату «Кіровоградважбуд». Будівельники працюють швидко і вправно. Адже в службові приміщення та майстерні, в яких, зараз господарюють маляри, незабаром прийдуть плавильники.

Завод стає до дії.

В. ГОЛОВАЧ, начальник відділення плавильних і трубчастих печей ПНЗ, керівник кореспондентського пункту «Молодого комунара» на будові.

Пленум Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ОСНОВА ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ МІЦНОСТІ — АКТИВНІСТЬ І ДИСЦИПЛІНА

— Лічені дні, — говорить доповідач, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака, — відділяють нас від славного свята всього багатонаціонального радянського народу — 50-річчя утворення СРСР. І цій визначній події присвячуються діла, до неї звернені думи всіх комсомольців, юнаків і дівчат орденоносної Кіровоградщини.

В авангарді соціалістичного змагання на честь ювілею Батьківщини йдуть 576 комсомольсько-молодіжних колективів області, третина яких достроково виконали плани другого року п'ятирічки. На трудовому календарі комсомольсько-молодіжної бригади Геннадія Брайловського з ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка» — 1974 рік. Бригада імені 50-річчя ВЛКСМ слюсарів-складальників Світловодського заводу будівельних конструкцій, що її очолює молодий комуніст Володимир Семенов, працює в рахунок травня 1973 року. Незважаючи на складні погодні умови нинішнього року, комсомольсько-молодіжні тракторні бригади Новоархангельського, Ульяновського, Новомиргородського районів, молоді тваринники Онуфріївського, Світловодського, Добровеличківського та інших районів добились значних успіхів.

Досвід кращих молодіжних колективів нам необхідно якомога швидше і більше вивчати, узагальнювати і робити його надбанням всіх молодих трудівників. Це завдання особливо актуальне зараз, і вирішувати його потрібно негайно. Цього вимагають від нас рішення жовтневого (1971 р.) Пленуму ЦК КП України, недавня постановка ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про розгортання всесоюзного соціалістичного змагання працівників тваринництва», рішення останнього пленуму обкому партії з цього питання.

ЩОБ УСПІШНО справитися з тими великими і відповідальними завданнями, що стоять нині перед комсомолом, нам треба добиватися підвищення ефективності роботи, конкретності, забезпечити, насамперед, даліше організаціїно-політичне зміцнення первинних комсомольських організацій, ще вище підняти їх бойовість, на що особливу увагу звернув VIII пленум ЦК ЛКСМУ.

Підвищення ролі комсомолу повинно йти через зміцнення усіх його ланок, і, насамперед, його основи — первинних організацій.

Більшість юнаків і дівчат приходять в комсомол через шкільні комсомольські організації. В області вони об'єднують понад 30 тисяч юнаків і дівчат. Від того заряду активності, який одержать вони в школі, в значній мірі залежить, якими будуть в майбутньому наші комсомольські організації заводу, колгоспу, інституту.

Справжньою школою трудового виховання молодих робітників, хліборобів і тваринників стали комсомольсько-молодіжні колективи. В цих справах досить повчальним є досвід роботи комсомольської організації заводу «Червона зірка». Завком комсомолу в період підготовки до 50-річчя заводської організації ЛКСМУ провів огляд первинних організацій і комсомольських груп, який сприяв підвищенню трудової і громадської активності молоді, поліпшенню психічної внутрішньої роботи.

Вдумливо, справді потворчому будуть свою роботу багато сільських комсомольських організацій, які є предметом нашої особливої турботи. Візьмемо, наприклад, первинну комсомольську організацію колгоспу імені Леніна Долішнього району, яку очолює молодий комуніст Дарія Лиходід. Тут здійснюється перелік плановань, вірно визначаються головні напрямки роботи, змістовно готуються і проводяться комсомольські збори. Зростає авторитет організації — за останні роки склад її збільшився в три рази, і за-

раз вона налічує 143 члени ВЛКСМ.

Перелік подібних прикладів можна продовжити. Однак у нас ще є багато організацій, рівень роботи яких не відповідає вимогам часу. В діяльності міських комітетів, райкомів комсомолу утвердилась неадекватна практика, коли робота ведеться лише з великими організаціями в той час, як в складі області — малочисельні стають 75 процентів. Останні покликані вирішувати питання підвищення трудової, громадської та політичної активності кожного комсомольця. І це їм під силу, коли очолює їх енергійний ватажок, коли робота їх знаходиться під постійним контролем.

Та стан справ у багатьох малочисельних організаціях невтішний. В Кіровоградському районі комсомольських організацій чисельністю до 20 членів ВЛКСМ більше половини. Внаслідок незадовільного керівництва і слабкої допомоги з боку райкому комсомолу в них склалась тривожна ситуація. Судіть самі: в районі дві третини членів ВЛКСМ не мають комсомольських доручень, кожна третя організація не звітує, лише 65 процентів комсомольців відвідують збори.

В підвищенні авторитету і бойовості первинних організацій відіграють комсомольські групи, яких в області налічується 2,5 тисячі.

Комсомольська група, можна сказати, є фундаментом всієї внутрішньої роботи. В групі всі на виду, добре знають один одного, тут не приховуєш ні свого таланту, ні недоліків. Комсомольську групу змінив майстер тов. Підгорного з Світловодського заводу чистих металів очолює Надія Сютнікова. В групі — 27 комсомольців. Тут вміло поєднують колективні завдання з особистими інтересами юнаків і дівчат, високу комсомольську свідомість і дисципліну — з тоwarzysькою взаємодопомогою. Девізом групи стало: «Кожному члену ВЛКСМ — комсомольське доручення».

Та далеко не всі групи працюють у нас цілеспрямовано і конкретно. Деякі комітети

комсомолу недооцінюють роль комсомольських груп, мало допомагають в налагодженні їх роботи. Про це свідчить хоча б той факт, що за останні три роки значно зменшилась кількість груп в Маломіськійському, Вішанському, Ульяновському районах, а в Голованівському, Гайворонському їх стало вдвічі менше.

В ІШЦМ органом первинної комсомольської організації, справжньою школою виховання кожного члена ВЛКСМ є комсомольські збори. Вони цементують колектив єдиною волею, спільною метою. Від того, наскільки вимогливо ставляться до них комсомольці, в значній мірі залежить вся робота організації.

Вибору тематики зборів, їх підготовки і проведення мало уваги приділяють в багатьох організаціях. На жаль, це не перевелись випадки, коли працівники міських комітетів, райкомів комсомолу, перебуваючи в первинних організаціях, не цікавляться питаннями підготовки і проведення зборів. Так, наприклад, працівники Ульяновського райкому не раз бувають в первинній організації колективу «Росія», де на обліку 147 членів ВЛКСМ. Та ніхто з них не звернувся увагу, що збори тут проходять не регулярно, на їх обговорення кожного разу не виносяться питання про виконання комсомольських доручень та контроль за виконанням прийнятих рішень.

Зараз в комсомольських організаціях області завершуються найголовніші збори року — звітно-виборчі. Про деякі результати цієї важливої кампанії можна говорити вже сьогодні. До складу комітетів комсомолу, бюро обласно 5840 членів та кандидатів у члени КПРС, 457 чоловік з вищою, незакінченою вищою освітою. Виріс партійний проміжок серед секретарів первинних комсомольських організацій. Та звітно-виборча кампанія виявила ряд серйозних недоліків і упереджень в роботі. І насамперед — недостатню роботу комітетів комсомолу з резервом активу, саме через це допущено велику змінність різних категорій комсомольських ватажків.

ТІ СЕРІОЗНІ недоліки, про які ми зараз говоримо, — підкреслює доповідач, — значною мірою обумовлені суттєвою недосконалістю в стилі керівництва комсомольськими організаціями з боку міських і районних комітетів комсомолу. Треба прямо сказати, що стиль роботи окремих міських комітетів, райкомів комсомолу не відповідає вимогам сьогодишнього дня.

Протягом останніх п'яти років в Кіровоградській міській організації на 724 одиниць зменшилась кіль-

кість комсомольських груп, на 174 — організацій з правами первинних. Значна частина членів ВЛКСМ не зналась з обліку, частина комсомольців не стала на облік. Працівники Світловодського міського рідко бувають в сільських організаціях, обмежуються короткотерміновими навідами, цікавляться лише окремими питаннями, не розбираються в дійсним станом справ на місцях.

Говорячи про стиль, форми і методи роботи комітетів комсомолу, ми ще раз повинні наголосити, що вони залежать, насамперед, від кадрів.

В роботі з кадрами добір — це лише половина справи. Важливо навчити людей, створити їм такі умови, за яких найкраще зможуть проявитися організаторський талант і вміння кожного працівника.

Справа нашої честі, наш першочерговий обов'язок, — говорить на закінчення М. Г. Гайдамака, — підняти внутрішню роботу на такий рівень, щоб кожна комсомольська організація стала життєдіяльною, беззастатним колективом, політично зрілим, організаційно міцним, спроможним мобілізувати юнаків та дівчат на успішне виконання найвідповідальніших завдань.

Взявши участь в обговоренні доповіді, секретарі міських комітетів, райкомів ЛКСМУ, ватажки первинних організацій, комсомольські активісти дали об'єктивну оцінку своїй діяльності в справі піднесення організаторської роботи і внесли чимало цінних пропозицій щодо посилення ефективності організаційних і виховних заходів комсомольських комітетів.

Виступаючи на пленумі, перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак підкреслює, що в комсомолі потрібно рости справжніх громадських активістів — людей високого громадського обов'язку, людей високої ідейності. І цьому має сприяти даліше посилення всієї організаторської роботи комсомолу області. У кожній комсомольській організації слід створювати обстановку взаємної відповідальності, рішуче виступати проти будь-яких проявів зазнайства і самозаспокоєння, а кращим досвідом роботи необхідно озброювати кожну організацію і кожного комсомольця.

Розгорнуте рішення та затверджені заходи обкому ЛКСМУ сприятимуть дальшому підвищенню бойовості і організаційної міцності рядів комсомолу Кіровоградщини.

МИ — 3 КРАЇНИ РАД

В КАБІНЕТІ ІСТОРІЇ ДОБРІВСЬКОЇ СІН. ВІШАНСЬКОГО РАЙОНУ СТАРШОКЛАСНИКИ НЕ ГОСТІ, А ГОСПОДАРИ. АДЖЕ БАГАТО ЕКСПОНАТІВ, МАТЕРІАЛІВ ЗІБРАНО СВОЇМИ РУКАМИ. ТЕПЕР ВОНИ ПОДАЮТЬ НЕОЦІНЕННУ ДОПОМОГУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ДО УРОКУ. А ДЛЯ ТРЕТЬОКЛАСНИКІВ, ЯКІ ШЕ ТІЛЬКИ ПОЧИНАЮТЬ ВІВЧАТИ ЦІКАВИЙ ПРЕДМЕТ «ІСТОРІЯ» — ВСЕ ТУТ НОВЕ. ВЧИТЕЛЬКА Л. Г. ГАНІВІЧ ПОЧИНАЄ СВОЮ РОЗПОВІДЬ ДЛЯ МАЛЮКІВ ЗІ СТЕДУ, ПРИСВЯЧЕНОМУ В. І. ЛЕНІНУ. ЖОВТНЕВІ РЕВОЛЮЦІЇ. АДЖЕ З ЦИХ ЧАСІВ ПОЧАЛАСЯ ІСТОРІЯ КРАЇНИ РАД.

НА ФОТО: В КАБІНЕТІ ІСТОРІЇ ДОБРІВСЬКОЇ СІН.

Фото І. ЦУРКАНА.

ВІЙСЬКОВІ кораблі йшли в далеке плавання. Давно закінчилися походи Великої Вітчизняної війни, про них молодим морякам лише розповідають ветерани, але й тепер у далеких від Батьківщини морях і океанах вони — в бойовій готовності...

Не було сонця, не було обрію, океан гримів валами, океан, немаче іграшки, кидав велетні-кораблі. Володя Вітер, комсомолец-матрос другого року служби, невисокий, чорнявий, міцний, відстоявши вахту, стривожено дивився навколо. Гори-хвилі то підіймали крейсер на сиві гребені, то кидали вниз у зелену безодню. Володя бачив не один шторм, але такого урагану не пам'ятали й ветерани.

РІК ТОМУ Володимир Вітер мав дві радості — його обрали депутатом Новомиргородської районної Ради депутатів трудящих. А трохи згодом в районному комітеті партії вручили квиток члена КПРС...

Повернувшись з армії, він став працювати у Панчівському відділенні «Сільгосптехніки» на ремонті тракторів. Невеликий, але дружний згуртований колектив робітників радо прийняв до себе копійчастого моряка. Бо з перших же днів своєї роботи Володя зважував і пошану, і любов у своїх нових товаришів.

Звідти, з Військово-Морського флоту, він приніс високе почуття дисципліни. Він дуже цінував кожну робочу хвилину. Там, у морі, вони були на вагу життя. А тут — як же йому не знати: виграна хвилинка на ремонті машини приносить центнери хліба в полі. Звідти, з

ЙОГО
НАВЧИЛО
МОРЕ...

Військово-Морського флоту, він приніс високе почуття — берегти машини. Доля нешій, ні в чому не скривдиш — буде вона тобі за надійного доброго друга. Там, у морі, не підведе тебе ні в яку біду, тут, у полі — допоможе виростити й зібрати гори золотого хліба...

Звідти, з Військово-Морського флоту, він приніс почуття дружби, почуття плеча. Море навчило його, що разом, в колективі ніщо не страшно...

ПРОБІНИ тоді не було, та чому-сь на правий борт почало хилити крейсер: смерть йшла поруч з ними — океан кожної миті міг кознути корабель. Але ні командир, ні команда не розгубились, не розгубився й він, комсомолец із степової України.

До служби на флоті він бачив лише поле та невеличку річку — озерце з маленькими човниками. Ой мало, дуже мало було морського у всьому тому. Гілки ще в школі учителя, комсомол учили його пам'ятати слова: один за всіх, всі — за одного.

Що могла б зробити одна людина в такий ураган? Шаленіли вітри, свистіли шхвали. Вже в сонячному Середземному морі командир

крейсера, ветеран Великої Вітчизняної війни, дякував команді за витримку, за безстрашність, за те, що з честю ще раз показали, які вони — радянські моряки. І молоді відповіли ветерану:

— Служимо Радянському Союзу! Тоді ж багатьом морякам-комсомольцям присвоїли звання відмінника бойової і політичної підготовки. І Володимирові Вітеру — теж. Командир казав:

— Думаю, товариші, що це звання ви пронесете не лише через моря і океани...

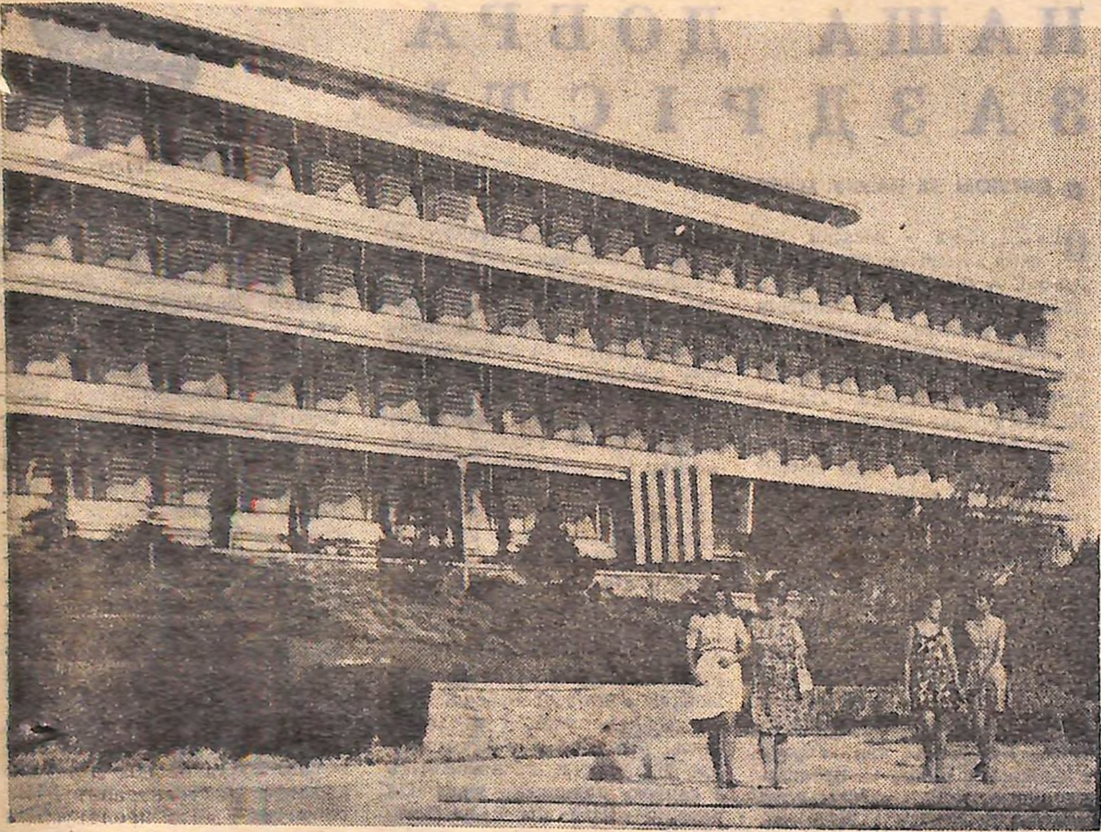
ВІДДІЛЕННЯ «Сільгосптехніки» далеко від степів. Але доля врожаю вирішується й тут. Адже тут ремонтують трактори і комбайни. Один із вузлів — ремонт ходової частини — очолює Володимир Вітер. Ремонтів сразково, турбуючись про хліб, про добро для людей. Хоч і минуло кілька років, як розлучився він із морем, та пам'ятає про нього завжди...

А ще в нього й депутатські обов'язки. У відільній від роботи яє його побачити і в школі, і в лікарні, і в Будинку культури. Він сповнений турбот про людей, бо у всьому з ним «один за всіх і всі за одного». Він як комуніст, палко схвалив «Думу про хліб» О. В. Тітова. Тільки ж схвалити — це дуже мало. І вирішив почати добру справу — опанувати науку слюсара. Так! Думаючи про хліб, турбуючись про нього, працівник відділення повинен мати кілька професій. В битві за врожай знадобиться кожна!

А вітри віють, осінні вітри... Колишній моряк, тепер робітник, депутат, комуніст, як і колись, на бойовому посту.

М. СТОЯН.

Новомиргородський район.

Ми— з Країни Рад

КРИМ — ВСЕСОЮЗНА ЗДРАВНИЦЯ. ЩОРІЧНО В ПОГО САНІАТОРІЯХ, БУДИНКАХ ВІПОЧИНКУ, ПАНСІОНАТАХ І ТУРБА-ЗАХ ПОЛІПШУЮТЬ ЗДОРОВ'Я СОТНІ ТИСЯЧ ТРУДІВНИКІВ ІЗ УСІХ ВРАТНІХ РЕСПУБЛІК СРСР.

НА ЗНІМКУ: ЗАГАЛЬНИЙ ВІГЛЯД НОВОГО КОРПУСУ БУДИНКУ ВІДПОЧИНКУ ВІРПС «СУ-ДАК».

МОЄ ІМ'Я МОХАММЕД АХМЕД РАБАБАХ. МАЮ ІНФОРМАЦІЮ ПРО НАС, ЧИД, ШО ГОТУЄТЬСЯ НА ВАШЕ ПОСОЛСТВО. ПОДРОБІШІ ПОВІДОМОЮ ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ.

Цей щільний телефонний дзвінок примусив завітати в вікна місії Ізраїлю в Брюсселі. Незабаром на зустріч у кафе «Принц» вже посідав 42-річний ізраїльський дипломат Офір. Раббах (Джудат) тежав його — руки в кишенях, «Подорож» там не було. Був револьвер, з якого Раббах випустив в ізраїльця чотири кулі.

Минула неділя після мюнхенських подій і західна преса зробила все, щоб постріли в брюссельському кафе почули мільйони її читачів. Гон повідомлень настроювалося по тель-авівському камертону: змах на Офіра видавався за типовий приклад арабського тероризму. Дехто прозоро натикав, що ізраїльські

ХТО СТРІЛЯВ У КАФЕ «ПРИНЦ»?

ність за цю та «подібні» акції повинні нести уряди арабських країн. Тим ж димом Сполучені Штати вступили в ООН з проектом резолюції про боротьбу проти міжнародного тероризму. Американська пропозиція сформульована так: чиним, що ставить кляймо «тероризму» на будь-який національно-визвольний рух в будь-якій країні «третього світу».

Не випадково вілразу після інциденту ізраїльський посол в Брюсселі побіжно зауважив у притатній бесіді: «Цей Джудат відомий нашим людям». Навіщо, що це однією людиною «Моссада» у Бельгії був сам потерпілий — Задок Офір? Бо інакше не можна пояснити, чому третейському клерку пошукали таку відповідальну зустріч у кафе, від якої залежала безпека цієї місії.

Рука «Моссада» спрямовувала Джудата на досить олютований операції. На початку 1970 року він одержав завдання викрасти блискі паспортів з арабського посольства в Гаазі. Молодоствітлий лінгвіст знав фіаско. Джудата арештовують при спробі зломати двері посольства. І лише стрибок з вікна поліцейської міліції рятів його від улянення.

Постріли в кафе «Принц» асично продовжують послужилим списком агента і — одночасно — серію гасмних акцій Тель-Авіва щодо дискримінації палестинського опору і роздування горезвісної проблеми «арабського тероризму». В свою чергу ця проблема потім ліквідується для пропагандистського виправдання хронічної агресії ізраїльської воєначини проти арабських сусідів. На її основі тель-авіські стратеги поспішно спрощують спрчатку «теорію помсти», а потім теорію «сповіщення уявля». Обидві «теорії» писані кров'ю стентів мирних арабів, жінок, дітей і стариків, які гинули, коли філософія розбому реалізується на практиці.

Англії, наприклад, ризикують не одержати різваниць палестинців через те, що Скотленд Ярл відомі. Після другої світової війни оголошення на лондонській пошті становище тривоги. Невинні на вигляд банкетні і кошти напоєнні пламніковою вибухівкою. Остання партия з 80 листів-бомб, адресована лондонським ювелірам єврейського походження, надіслана з Індії. «Ця логічно», — відзначають в сіоністських колах, — Делі симпатизує і підтримує палестинських терористів, котрі діють з індійської території».

Але експертиза бомб в авіакомвертах, перехоплених на делійському поштанті показала, що справа зовсім не така проста, як її малюють сіоністи. Міністр комунікацій Індії Бахугупа заявив у парламенті, що 50 вибухових пристроїв, виявлених експертами, являють собою складні електронні конструкції, зібрані з компонентів, що не виготовляються ні в Індії, ні в арабських країнах.

Як відомо, ЦРУ ніл облягувало Індію як планшарм для своїх підрипних акцій. Прем'єр-міністр Індії Індіра Ганді та інші члени керівної партії Індійський національний конгрес останнім часом неодноразово викривали втручання ЦРУ в внутрішні справи країни. Між іншим, порочно пригадати, що шеф ЦРУ Річард Хелмс особисто відвідав Ізраїль влітку 1971 року з метою координації дій двох розвідувальних служб. Сьогодні на коопіація в Індії. Справа Офіра, сфабрикована «Моссадом» у Брюсселі, і різдвний посилки ЦРУ в Делі намізані на єдиний стержень анти-арабських провокацій.

В. СІМОНОВ,
коментатор АПН.

ОСІННІ ВЕСІЛЛЯ

ЗА ДАВНЬОЮ традицією в наших краї найбільше весілля відбувається восени. То нічого, що надворі листопад, чи перший сніг. У закоханих на серці — весна. Буйна, сповнена почуттєвою повінню, найкращими мріями, великими сподіваннями. У нашій Країні Рад для кожного трудівника всі дороги відкриті. Ідуть по них, прикрашають рідчу землю молодими думками. Саме ці слова хочеться сказати подружнім парам, які щойно з'єднали свої серця і долю в шлюб. А їх чимало. Тільки за останні три — чотири тижні в Олександрії вступили в шлюб 55 пар молодик.

Вже стало традицією, що в день весілля кожне

молоде подружжя йде на площу, щоб покласти квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну. Цим віддається шана засновнику нашої соціалістичної країни, дяка за щасливу долю, за ті великі права, які надала Конституція СРСР. Щосуботи, в день урочистих одружень, біля пам'ятника Володимиру Іллічу людно і святково. Букет за букетом лягає на граніт.

Нещодавно поклали свої букети до пам'ятника Слена Допинська і Олександр Панков. Українець і росіянка поклали одне одного, вирішили йти спільною дорогою в житті. Сашко працює слюсарем на заводі ремонту. Про нього кажуть, що хлопець має неабиякий хист, бе-

ручний до роботи. Хоч і недавно в колективі, та вже встиг завоювати авторитет. Олена працює продавцем у магазині. Від подруг по праці про неї можна почути похвальні відгуки.

А от росіянин Віктор Титов похолов українку Валю Шрамко. У них також відбулося весілля. Коли молоді клали квіти до пам'ятника В. І. Леніну, мені вдалося почути розмову двох людей похилого віку:

— Як вони підходять одне одному, — не без добрих заздощів сказала жінка.

— Щасливі, — мовив одне слово чоловік і міцніше притиснув ліктем руку супутниці. Справді, які щасливі ці двоє молодих. Хоча б тому, що живуть в Ра-

дянському Союзі. Хто ж вони? Віктор працює електромонтером в районному енергоуправлінні, Валя офіціанткою в ресторані «Світанок». У обох є заповітні мрії, які обов'язково збудуться, бо обоє молоді, сповнені кипучої енергії, бажання зробити більше для людей.

Ще одна російсько-українська пара: шофер автотранспортного підприємства № 10062 Олександр Устенко і кулінар Тетяна Аксенчик. Обоє — шановані люди в робітничих колективах. Вони можуть гордитися початком своєї трудової біографії.

Багато друзів, знайомих, рідних прийшли поздоровити з вступом у шлюб грузина, хірурга І-ї міськлікарні Віталія

естрадинний оркестр, в який вперше введена скрипкова група і тріоїст музики (Новоукраїнка), оркестр народних інструментів Будинку вчителів (Кіровоград), в який, крім російських, введені українські народні інструменти та інструменти інших народів.

Високу справді професійну, майстерність показали ансамблі скрипалів Кіровоградського Будинку народної творчості та духовий оркестр (Знам'янка).

А СЬОГОДНІ— СТО ТИСЯЧ

● Співаємо про щастя великої родини народів-братів.

У фестивалі взяли участь 40 танцювальних колективів. Серед них — наш славнозвісний «Ятрань». Творчим доробком їх стали «Дума про хліб» та «В сім'ї єдиній».

Чудовими послідовниками «Синьої блузи», яка почала діяти в нашій області в 1927 році в складі 13 осіб, стали наші славні агітбригади та читці. Тільки на обласний конкурс було висунуто 52 агітбригади та 55 виконавців розмовного жанру.

Це справді прогрес нашого народу, нашої області, яка дала близько 80 колективів на республіканський конкурс. В програмах їх виступів — твори майже всіх радянських народів.

О. УСАТЮК,
викладач Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна.

СЕРЕД УЧАСНИКІВ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДІНСТИТУТУ ДЕСЯТКИ СТУДЕНТІВ, ЯКІ ПРИХИЛИЛИ СЮДІ ВЧИТИСЬ ІЗ КАЗАХСТАНУ, І ПІСНЯ ПРО РІДНІЙ СТЕПІ, ПРО ДРУЗЬБУ НАРОДІВ-БРАТІВ.
Фото В. КОПЛАКА.

ВІРХЛІВОЮ хвилею прокотилася по області фестиваль художньої самодіяльності, присвячений 50-річчю Радянського Союзу. Підраховано, що в ньому взяли участь сто тисяч аматорів. Занувши таку цифру, мимоволі задумується, з чого все починалось, де коріння цього могутнього дерева.

Поплюк від часу газети, які знайшли лише в архіві, розповідають: що вже в 1926 році окремі мистці та організації почали порушувати питання про створення хорової капели на Бєлзаветт-заводі. Газета «Бєлзаветт-заводський пролетарій» в 68 номері того ж року, писала: «В капелі, як школі художніх навичок і виконання співаків, в нашому місті є велика потреба в добре поставленій капелі відчувалася і серед всього населення». Це було сорок шість років тому.

А сьогодні більше 50-ти великих хорових колективів, понад сто вокальних та вокально-інструментальних ансамблів, двісті солов'язи взяли участь у фестивалі. Більшість із них показала високу майстерність та організованість. Особливо хори колгоспу «Росія» Новоукраїнського району і Долинського цукрозаводу самодільна хорова капела Маловисківського району, хор колгоспу «Маяк» Знаменського району, заслужена самодільна хорова капела УРСР заводу «Червона зірка» та інші. Вони показали зразок виконавської майстерності.

Не можна не згадати і наших дебютантів — хор обласної лікарні та жіночий хор педінституту, вокально-інструментальний ансамбль «Степівчанка» цього ж авузу та вокальний ансамбль панішної фабрики, які показали неабияку майстерність.

Поза конкурсом виступила дитяча хорова капела міського Палацу піонерів, дома в області та за її межами як зразково показовий колектив.

Як свідчать архівні дані, в 1926 році почав організовуватись камерний оркестр імені Ан-дерсева, який так і не зміг впровадити в козупну виконавську одиницю. А тепер на фестивалі виступило близько 40 оркестрових колективів. Виразимо те, що серед них багато оригінальних. Це — оркестр тембрових блянів (Олександрівка), ансамбль сопіляків (Світловодськ),

ЕНІНСЬКЕ звернення знайшло палкий відгук у серцях трудящих нашого краю. Вірність лєнінським ідеям, дружби народів, союзу боротьби з капіталом трудячий Елісаветградщини демонстрували і на фронтах громадянської війни, і в боротьбі з голодом, і в будівництві нового життя.

Про братерську дружбу українського і російського пролетаріату свідчить резолюція представників сільських виконкомів Семенівської волості Елісаветградського повіту від 18 липня 1920 року, яку було надіслано в м. Харків:

«Заслухавши повідомлення про те, що в Москві працює 2-га сесія Конгресу 2-го Комуністичного Інтернаціоналу по вирішенню світових завдань робітничого класу всього світу, ми, представники Семенівської волості, тридцять трьох населених пунктів, з

Повоєнна розруха ще більше ускладнювала становище у зв'язку із стихійним лихом, від засухи потерпіли південні райони України, Поволжя. На боротьбу з голодом та епідеміями Комуністична партія, Радянська влада мобілізували всі сили і матеріальні ресурси. На Елісаветградщині, як і по всій країні, патріотичний рух на допомогу голодуючим очолили партійні організації. Вони залучили до цієї справи широкі кола громадського активу, профспілки, комнезами.

На повітовому з'їзді голів райвиконкомів, волвиконкомів і полкомнезамів затверджено резолюцію:

«Беручи до уваги стихійне лихо, яке охопило населення Поволжя і інші області РРФСР, з'їзд вважає, що в цілях реальної допомоги голодуючим необхідно вжити термінових заходів і залучити все трудове селянство добровільно надати допомогу харчами, грошима і речами».

І селяни повіту відгукнулися. В усіх населених пунктах прохали в збір продовольства і одягу на допомогу голодуючим. Приклад показували комуністи. Вірні інтернаціональному

обов'язку, вони віддавали для своїх братів по класу останні свої запаси.

Волосний ревком села Цибулів організував збір продовольства братам Поволжя і Південної України. Зібрано різних видів продуктів — 194 пуди, грошей — 3 000 000 карбованців. Крім цього, додатково зібрано 95 пудів соняшника, картоплі — 85 пудів.

Збори комуністів Петрівського комуністичного осередку 11 листопада 1921 року ухвалили: «Поставити культосвіту на необхідну висоту, із кожного спектаклю відрахувати 25 процентів на користь голодуючим Поволжя».

12—14 листопада 1922 року в Елісаветграді проходив повітовий з'їзд Рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів 3-го скликання. У резолюції з'їзд записав:

«Перемога Червоної Армії і зміцнення нашого господарського фронту відбили похоту у світової буржуазії весті збройну боротьбу з радянськими республіками. Але думки про дальшу боротьбу вони не залишили. І об'єднаний фронт світової буржуазії по-старому являє собою загрозу революційним завоюванням робітників і селян радянських республік».

Ця обстановка змушує робітників і селян цих республік протиставити єдиному фронтові світової буржуазії єдиний фронт своїх республік. VIII повітовий з'їзд Рад доручає своїм делегатам на Всеукраїнському і Всеросійському з'їздах Рад рішуче наполягати на негайному проведенні в життя думки об'єднання радянських республік у Союз Соціалістичних Республік».

У свідомість робітників, усіх трудящих глибоко проникла лєнінська ідея — створення тісного об'єднання рівноправних радянських республік. Таким об'єднанням міг бути єдиний державний союз.

Л. ПАПЧЕНКО.

„ДЛЯ ЧЕРВОНОГО ПЕТРОГРАДА“

радістю в серці і горами зустріли цю видатну подію.

Клянемся, що ми всі стоїмо на сторожі спокійної роботи Конгресу, що вирішує питання світового значення. Хай знають вороги вірного російського народу, що Україна з Великою Росією з'єднані в тісну організацію, непереможну силу. Хай живе 2-а сесія Конгресу 3-го Комуністичного Інтернаціоналу!»

У КВІТНІ 1920 року газета «Известия» повідомляла про роботу на селі. У Федорівці Ганнівської волості, Грузькому, Новоукраїнці, Злиниці відбулися комуністичні суботники. Результати роботи продовольчої комісії дали добрі наслідки.

31 по 7 червня в повіті зібрано 17 480 пудів зерна, з 8 по 14 червня — 25 512.

У жовтні 1920 року більшовик із Новоукраїнки І. Д. Демченко від'їздив у Москву. Комсомольці міста зібрали вагон картоплі для голодуючих дітей Півночі. Демченко доставив його в Москву і допівів В. І. Леніну. Володимир Ілліч подякував і сказав: «Добре, дуже добре».

Петроградський пролетаріат надіслав у м. Елісаветград подарунки, зібрані під час «Тижня допомоги червоноармійцям для допомоги хворим і пораненим бійцям, розміщеним в елісаветградських госпіталях. Червоноармійці відповіли петроградським робітникам:

«Ми, поранені і хворі, одержали подарунки від робітників Петрограда. Ми бачимо, що в тяжкий момент, коли проливається кров пролетаріату, трудящі Росії допомагають фронту, збираючи останні зароблені гроші, висилючи нам подарунки. Ми клянемся стояти на нашому посту по захисту трудового народу до вирішальної перемоги, ставши на ноги, з гвинтівкою в руках підємо на захист трудящих».

І ШОВ 1921 рік. Це був період дальшого зміцнення зв'язків між радянськими республіками.

Закінчення. Початок в газеті 30 листопада.

НАША ДОБРА ЗАЗДРИСТЬ

● ДИПЛОМ ЗА НАУКУ МУЖНОСТІ

ПЕРЕД нами — десятки пакуетів, сотні листів, фотографій. А ще книги, вирізки з давніх газет. Все це ділиться на певні розділи, вкладається в альбоми, зшитки, готується для майбутніх фотомонтажів, вітрин. Комсомолка Любов Клименко, яка очолює групу своїх ровесників, що ведуть пошук матеріалів про подвиги земляків, воїнів-визволителів, в першу чергу взялася редагувати нарис учнів технікуму. То — записи з походу місяцями боїв 8-го Олександрійського механізованого корпусу. То розповідь про звичайні діла народних месників, подвиги комсомольців на території Онуфріївського, Олександрійського, Знаменського районів.

Ось матеріали про Героїв Радянського Союзу С. Бутяшкіна (Рязань), О. Стебельського (Львів), І. Зибіна (Харків) та ще про десяток колишніх визволителів Олександрії. За останні роки учні технікуму підтримують з ними тісні зв'язки, виїжджали окремими загонами в різні куточки країни, щоб зустрітись з героями, дізнатися якнайбільше про їх подвиги...

Люба дописує останній рядок і просить роздрукувати Ніну Лимборську, яка приїхала вчитись в технікум з Маловисківського району.

— Дамо їй доручення, щоб наперед збрала матеріали про бої корпусу на території під її містом. І тоді ми будемо знати, що самим досліджувати, а що можемо зібрати з допомогою маловисківців...

І в суботу Ніна поїхала до своїх друзів у Малу Виску.

Інша група учнів технікуму збралася в Онуфріївський район, до тих місць, де загинув юний герой Толя Комар.

А перед вечором бойової

слави, який присвячувався 50-річчю утворення СРСР, юнаки та дівчата опрацьовували свої записи з походів, переписували найцікавіші сторінки, де йшлося про воїнів-визволителів різних національностей країни...

І отак зважиди. Під керівництвом викладача військової справи В. М. Горька комсомольці Олександрійського індустріального технікуму підготували цілий літопис з історії подвигів радянських воїнів на території Кіровоградщини, написали нарис про героїв-земляків. Всі ці матеріали використовуються в роботі по військово-патріотичному вихованню молоді. Більшість з них зібрані в кімнаті бойової слави. Заїдти сюди. І ви дізнаєтесь, хто визволяв Олександрію від ворога, познайомитесь з картою маршрутів учасників походів «Шляхами слави батьків». Ви обов'язково затримаєтесь біля фотомонтажів «Наші славіні земляки», «Вони вчили в нашому технікумі». Останній розповідь про підвиги бойової і політичної підготовки, які після закінчення індустріального були призвані в армію...

ПЕРЕД тим, як комсомольські активісти технікуму, зібравшись, щоб по-новому визначити напрямки своєї діяльності, В. Горька їм повідомив: — Тільки що дзвонили з міськомкому комсомолу. Технікум нагороджений дипломом ЦК ЛКСМУ та Республіканського штабу походу «Шляхами слави батьків».

І вони ще з більшим ентузіазмом вирішували свої справи. То брали участь в спортивних змаганнях на приз партзанського командира Діброви, а тепер раділися, як проведуть лижні кроси (теж на приз героїв-земляків). То була зустріч з Героєм Радянського Со-

юзу колишньою льотчицею А. Худяковою, лінні ж планували вечір бойової слави з участю кавалерів орденів Слави.

Кілька місяців тому в групах була розповсюджена анкета — комсомольські активісти просили всіх учнів технікуму розповісти про рідних і близьких їм людей, які брали участь у війні з гітлерівцями. Тепер, опрацювавши все написане, треба зібрати в спеціальний альбом, зробити рукописну книгу. Була лекція про битву з ворогом на берегах Славутича, організували перегляд документального фільму про Сталинградську битву, надалі хочуть влаштувати військово-спортивне свято, під час якого буде масова здача нормативів комплексу ГТО. І ось вже доручають першим «золотим» значківим згуртувати групи, провести бесіди, допомогти іншим на тренуваннях. На спортивне свято пропонується запросити також поїнів-ветеранів, кращих спортсменів області...

ПІСЛЯ цієї ділової розмови йшли біля меморіального комплексу. До обеліска на могилі партизанам, що загинули в бою з фашистами, покладали айстри. Велика і добра заздрість племіння в очах комсомольців в ті хвилини. Навчались такої мужності, як в батьків—було їх перше бажання. І вони серйозно присягалися йти в життя з такими ж благородними чуттями, як і люди, що захистили рідну землю од ворога. Бо обов'язок радянського громадянина — жити пам'яттю про минуле, знати і наслідувати тих, хто починав нове молодіжне життя і став справжнім господарем своєї долі.

М. ВІНЦЕВИЙ,
м. Олександрія.

ДЕ СЯ Т К И
МАЙБУТНІХ
ВОІНІВ НАВЧАЮТЬСЯ
В СВИТ-
ЛОВДСЬКІЙ І Н
ДІЯЧІЙ МОР-
СЬКІЙ ФЛОТІ-
ЛІ. ТУТ ВЕДЕТЬСЯ
ВЕЛИКА РОБОТА
ПО ВИПЕШО В О
ПАТРИОТИЧНОМУ
ВИХОВАННЮ МОЛОДІ.
ХЛОПЦІ НАВЧАЮТЬСЯ
МАТИ СЕР-
НОСТІ З ВИПЕШО
ТЕХНІЧНИХ ВИДІВ
СПОРТУ.

НА ЗНИМКУ:
ЮНІ МОРЯКИ
ДЕМОНСТРУЮТЬ
СВОЮ СТРОБУ
ВИУЧКУ.

Фото
А. ШАМАЛІН.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
СЕРЕДА, 6 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 16.00 — «Наука — сільському господарству». (М). 16.30 — «Казки Андрєєва». Навчальна передача з літератури. (М). 17.00 — Для юнаків. «Наші гектари». (Львів). 17.30 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Дніпропетровськ). 17.45 — Фільм-концерт «Ритм у різних ритмах». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Союз неперорудний». Чувська АРСР. (М). 18.40 — «Честь сім'ї». (М). 19.10 — Кольорове телебачення. Телевізійний фільм-концерт «Сюїта річного краю». (М). 19.50 — «Кіноінстентуо Кратин Рад». Художній фільм «Клич — пустелі». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30

— Традиційний міжнародний турнір з боксу. Фінал. (Лєнінград). 23.30 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Трудова юність планети». (М). 17.30 — Для дітей. «Дітям про звірят». (Лєнінград). 18.00 — Для школярів. «Сурмач». (Запоріжжя). 18.30 — Реклама. Оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — В. Собко. «Голосіський ліс». Телевітава. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Новини кіноекрана». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 7 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 16.25 — «Російська мова». 17.10 — «Домашні табори». Навчальна передача з природознавств.

(М). 17.30 — Для школярів. «На приз «Золота шапка». (М). 18.00 — «Зерна досвіду». (Кіровоград). 18.10 — «Лєнінський університет майбутніх». (М). 18.40 — Інтерв'ювання. Кольорове телебачення. «Романси П. Чайковського. І. С. Рахманінова у виконанні Н. Ісакович». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Вистава Київського театру опери та балету ім. Т. Г. Шевченка. В перерві — «На добраніч, діти!». Вечірні новини. По закінченні — програма «Час». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.50 — До 50-річчя утворення СРСР. «На сонцем братерства». (Ужгород). 17.20 — «Великий Бурдук — Валюковича». (Харків). 18.00 — Реклама. Оголо-

шення. (К). 18.50 — «Золоті нагороди — чемпіонам». (Воршиловград). 19.30 — «Світ соціалізму». (М). 19.50 — Кольорове телебачення. Водевіль Е. Лабінца «Ця жалюва поїзда». Телеспектакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Музична літальня». (М). 22.40 — Спортивний щоденник. (М). 23.10 — Новини. (М).

П'ЯТНИЦЯ, 8 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «На приз клубу «Золота шапка». (М). 10.15 — Художній фільм «Соме небо». (М). 11.45 — Теленарис «Ти пам'ятаєш, місто...» (Колоград). 12.15 — «Шахова школа». (М). 12.50 — Програма документальних фільмів. (М).

14.00 — Урокисте засідання обкому КП України та області Рад депутатів трудящих і консперт, присвячені 50-річчю утворення СРСР. Трансляція із залу обласної філармонії. В перерві — «Кіровоградщина — ювілею». (Кіровоград). 18.00 — Для школярів. «Співає «Зорянка». Концерт. (Дніпропетровськ). 18.30 — «Дружба, гартована прапорок». (К). 19.00 — Кольорове телебачення. Інтерв'ювання. «Союз неперорудний. Грузинська РСР». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «З дорожнього блокноту». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Телефільм «Прага виникла». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 9 класу. (К). 15.30 — «Наука сьогодні». (М). 16.00 — Для школярів. Олімпіада «Флот Батьківщини». (М). 17.00 —

Кольорове телебачення. През'єра документального фільму «Чілі в боротьбі, праці і надії». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Об'єкти». Передача для фотолюбітелів. (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Художній фільм «Викрадення Тіма Рінсельта». І серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт народного артиста СРСР Г. Отса. По закінченні — новини. (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 30.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-35.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«Молодий комунар», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 8 грудня ц. р.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.